

המיצג נפתח בפתיח ערוך מפוטג' מצולם בליווי מוסיקה והופעת שם הסרט: (שם זמני)

"חמישה צבעים ביום"

פרק 1 – זריחה - כתום

פתיח ערוך מאלמנטים שמכילים את הצבעים כתום, וצהוב: גזר, (בננות, חמניות), שדה חיטה בשלה לפני קציר, תפוחי אדמה צהובים במיון, ממ"דים עם שלטים של פיקוד העורף, (לוגו כתום)... על רקע זריחת בוקר עולה כותרת: כתום (מתחלף לצהוב)

סדרת תשובות מרואיינים מגילאים שונים לשאלות ("מה אומר/מזכיר לך הצבע הכתום/הצהוב? לצעירים ניתן להציג את קמפיין "כח הצבע" ולקבל תשובות לגבי הצבעים). שיחה עם קבוצת ילדי גן מצעירים – (חמניות, גזרים) שיחה עם ילדים על רקע חומת המגן של גן הילדים... שיחה עם תושבים חדשים – חשבנו שבנגב הכל צהוב וגילינו... חקלאי ותיק מתאר את תכונות אדמת הנגב, חומריות וצבע, את הקשיים והיתרונות לסוגי גידול שונים (המרואיין האחרון מציג בידו תמונה של האזור מראשית שנות החמישים, זום לתמונה בה נפתח הקטע הבא – קטע בסגנון דוקומנטרי - תמונות ארכיון, צילומי אילוסטרציה וגרפיקה דינמית בליווי קריינות)

בסיומה של מלחמת השחרור, נקבעו גבולות רצועת עזה, בהסכמי שביתת הנשק מול מצריים. יישובי הנגב המערבי, שחלקם נחרב במלחמה, הפכו שלא בטובתם, שכנים למובלעת המכילה כ 200 אלף פליטים ונשלטת על ידי צבא מצרי עויין.

ראש הממשלה, בן-גוריון, האמין כי הצבא צריך להיות שותף לחיזוק ההתיישבות החקלאית שבגבולות. כך נוצר הבסיס להקמת הנח"ל – נוער חלוצי לוחם - (להראות את סמל הנח"ל)

יחידות צבא של צעירים, בוגרי הכשרה חקלאית שנועדו להקים ולאכלס האחזויות כבסיס ליישוב אזרחי עתידי.

היאחזות הנח"ל הראשונה הוקמה ב 1951 סמוך לגבול עזה, על אדמות קיבוץ בארות יצחק שנהרס במלחמה. בשם "נחלאים א' – מול עזה"

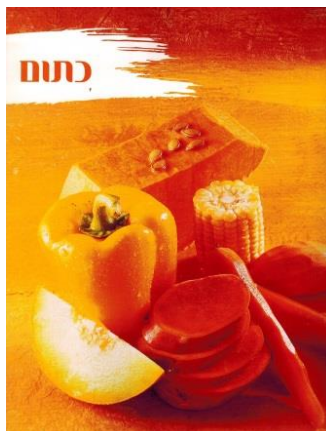
כותרת: 26 ליולי 1951 (ותמונות ארכיון)

חיילי וחיילות ההאחזות עסקו במקביל בשמירה על היישוב ובעבודה חקלאית, שכללה בעיקר גידול בצל. גידול שהתאים לאדמת הלס החולית שבצפון הנגב.

כעבור שנתיים, הוחלט לאזרח את הנקודה על ידי חברי הכשרת מעין ברוך, שהיו ילידי הארץ, מתל אביב, רחובות וקריית חיים.

שם הקיבוץ החדש היה - נחל עוז.

כותרת: אוקטובר 1953

פרק 2 – בוקר – לבן

פתיח ערוך מאלמנטים שמכילים את הצבע הלבן :
עשן לבן משריפה בשדה, ממתרות השקייה, קטיפת בצל, מיון שום, חליבה....

כותרת: לבן

תשובות לשאלה "מה אומר לך הצבע לבן?" (מוות, חגיגות, חתונה, כניעה, טוהר, דף חלק)...
שאלה לבני נוער מהמכונה הצבאית והמשק: "שמעתם על רועי רוטברג?"
הוא נהרג על ידי המצרים.... היינו באנדרטה... הוא היה אחראי על הבטחון ונרצח...
(המרואיין האחרון מחפש בטלפון או בטאבלט תמונה של רועי עם הסוסה ומציג למצלמה, זום לתמונה שפותחת קטע בסגנון דוקומנטרי בצרוף קטעי אילוסטרציה)

כותרת: אפריל 1956

בערב ל"ג בעומר, התכוננו בקיבוץ הצעיר לחגיגה גדולה: טקס נישואים משותף של ארבעה זוגות. הרמטכ"ל דאז, רב אלוף משה דיין, יועד להיות אורח הכבוד בחגיגה. לפתע הגיעה הודעה מהתצפיתנים: "ערבים מעזה קוצרים בשדה שלייד הגבול". רועי רוטברג, בן ה-21, רכז הביטחון האזורי, רתם את סוסתו ודהר אל השדה... הסוסה חזרה למשק ללא רועי... השעות חולפות... ההכנות לחתונה נמשכות. לקראת הצהריים מגיעה הידיעה הנוראה: רועי איננו. כשהוחזרה גופתו, באותו יום, לא נותר מקום לספק, רועי עונה לפני שנרצח. הרמטכ"ל דיין, ביקש לא לדחות את החתונות והן נערכו ביישוב אחר... למחרת התקיימה הלוויה של רועי ובה נשא דיין את נאומו המפורסם (השמעת קטע מהנאום המקורי)
"הנשכח מאיתנו כי קבוצת נערים זו, היושבת בנחל עוז, נושאת על כתפיה את שערי עזה הכבדים, שערים אשר מעברם מצטופפים מאות אלפי עיניים וידיים המתפללות לחולשתנו כי תבוא, כדי שיוכלו לקרענו לגזרים? השכחנו זאת?" ...

כותרת: אוקטובר 1956

כחצי שנה לאחר רצח רועי רוטברג, יצא צה"ל למבצע קדש, שבין מטרותיו היו השמדה של בסיסי הפדאיון המצרי ברצועת עזה ובגבול סיני. בתום שבוע של מלחמה נכבש רוב חצי האי סיני ואיתו רצועת עזה. בעקבות אולטימטום של המעצמות הגדולות והאו"ם, הודיע בן גוריון על פינוי צה"ל מסיני ומעזה. בהסכם הנסיגה נקבע כי הרצועה תהיה מפורזת, ויוצב בה כוח חירום של האו"ם.

בנאומו בכנסת אמר בן גוריון:

"...רצועת עזה היא מקור פורענות – בכל משטר ובכל מנהל, כל עוד לא יושבו הפליטים בארץ אחרת. מי שמדבר על רצועת עזה מבלי לראות את כל הסבך והסכנות הכרוכים בהרכב האוכלוסיה – חי בגן עדן של מטורפים."

שבועיים לאחר הנסיגה, הגיע בן גוריון בליווי הרמטכ"ל דיין, מנכ"ל משרד הבטחון פרס

וקצינים בכירים לנחל עוז, לשוחח עם חברי הקיבוץ המודאגים.
"מאחר והתיישבתם כאן לפני מבצע סיני, בטוח אני כי לא תפלו ברוחכם גם אחריו"
הייתה תשובת בן גוריון לחברי המשק...

פרק 3 – צהריים - אדום

פתיח ערוך מאלמנטים שמכילים צבע אדום:
אש בשדות, שיגור כפת ברזל, קטיף תפוזי אדומים, מיון פלפלים, סלט עגבניות, כלניות...

כותרת: אדום

חקלאי ותיק מספר על המאמצים לחנך את הצרכן הישראלי שיש יותר מתפוזי אדום או לבן סדרת תשובות מרואיינים לשאלות: "מה אומר לך צבע אדום?", "למה נבחר ה'צבע אדום' להתריע על סכנה?" (המרואיין האחרון, נמצא בגלריה של הקיבוץ ליד תמונה משנות ה-60, מהתמונה המלאה מתחיל הקטע הבא.) קטע בסגנון חדשותי, מתמונות ארכיון ופוטג' ארכיונים, שסוקר את התקופה מששת הימים עד מבצע "צוק איתן".

(קריינות מלווה בכותרות, בעיקר ציון השנים:)

ב 1967 במלחמת ששת הימים, נכבשה רצועת עזה בשנית ויושם בה משטר צבאי ישראלי. פעולות טרור שבוצעו עד תחילת שנות השבעים נענו ביד קשה ופסקו... שערי עזה נפתחו. תושבי הרצועה מצאו פרנסה בישראל ותושבי ישראל מצאו ברצועת עזה סחורה זולה ויעד לטיולים. בשנות השמונים הוקמו ברצועה, בעזרה ישראלית, תחנות מחקר חקלאי וחממות, הוקם מערך יצוא לירקות ופרחים, נבנו מחסני קירור ונמל עזה שוקם. במקביל, החלה התיישבות יהודית, חקלאית בעיקרה, בתוך גבולות הרצועה. (ניתן לוותר - הסכם השלום עם מצריים, שנחתם ב 1979, הביא לנסיגת ישראל מחצי האי סיני אך הותיר את רצועת עזה תחת שלטון ישראל.) לאחר פרוץ האינתיפאדה הראשונה ב 1987, חזרו וננעלו השערים. לאחר הסכמי אוסלו, ב 1994, עברה השליטה בערים לרשות הפלשתינאית. באותן שנים נבנתה גדר הפרדה המקיפה את הרצועה במטרה למנוע מעבר אדם. ארגוני הטרור ברצועה החלו להשתמש בנשק תלול מסלול: בעיקר מרגמות ורקטות "קסאם". אלפי פגזים ורקטות נורו על היישוב היהודי שברצועה, על כוחות הצבא וגם אל עבר יישובי עוטף עזה. בשנת 2005, בהנהגת אריק שרון, ביצעה ישראל "התנתקות" חד-צדדית מרצועת עזה. שנתיים לאחר מכן השתלט החמאס על עזה....

פרק זה מסתיים בצילומים מרהיבים מפסטיבלי "דרום אדום" ופריחת הכלניות

פרק 4 - אחר הצהריים - סגול

פתיח ערוך מאלמנטים שמכילים צבע סגול:
ציילומי מיון של תפוחי אדמה סגולים וקטיף בצל סגול, ציורי ממ"דים בקיבוץ עם צבע סגול...

עולה הכותרת: סגול

סדרת תשובות מרואיינים לשאלה "מה מזכיר/אומר לך צבע סגול?"
ילדים: ...אוהב בצל סגול, לא אוהב חצילים וכו'...

חקלאי ותיק מסביר הבדלים בגידול וקטיף בין תפוח אדמה סגול לתפוח אדמה לבן
(יש למצוא תמונת ארכיון שתאפשר מעבר מעניין מהמרוויין האחרון לקטע הבא)
הקטע ערוך מצילומים מלוויים קריינות - קטיף תפוחי אדמה בתמונות היסטוריות לעומת הקטיף כיום.
מעבר לפס מיון תפוחי אדמה, פסי ייצור בשער הנגב ואריזת שקים ליצוא, זריעה ואיסוף תפוחי אדמה בשדה:

לאחר מבצע סיני, בשנות ה-70, זכו יישובי הנגב המערבי בעשר שנים של שקט יחסי.
באותן שנים הפך תפוח האדמה לגידול העיקרי בשדות נחל עוז ומשקים נוספים באזור.
תפוח האדמה הגיע לארץ ישראל, כעולה חדש, עם מושבות הברון,
תחת שלטון הבריטים הפך תפוח האדמה למרכיב אהוב ופופולרי בתפריט הישראלי.
למרבה ההפתעה, דווקא באדמת הנגב החולית הצליחו המגדלים להגיע ליבולי שיא של תפוח האדמה.
הצלחה זו שימשה זרז לפיתוח ענף גידולי השדה בנגב המערבי.
מזרעות משוכללות וקומביינים שימשו את המשקים בתורנות, נבנה מערך מיון מרכזי ובתי קירור לאפסון התוצרת.
מערך האיסוף והשיווק רוכז בשער הנגב ושחרר את החקלאים לעבודת השדה ושכלול היבול.
הגידול ביבול עודד הקמת מפעלים לעיבוד עודפי התוצרת למוצרים קפואים, כדוגמת "תפוגן" ולמוצרים מעובדים כדוגמת "תפוצ'יפס".
הביקוש הגובר מהמפעלים עודד מחקר לפיתוח וגידול זנים חדשים של תפוחי אדמה.
מזה שנים רבות שהנגב המערבי – עוטף עזה - מוכר גם כאסם התבואה של מדינת ישראל.
כולם אוהבים תפוחי אדמה, מבושלים, במדורה, מטוגנים ופירה. כל שף יגיד לכם שניתן להכין מנה שונה מתפוחי אדמה בכל יום בשנה...וכולן תהיינה טעימות.

פתיח ערוך מאלמנטים שמכילים צבע ירוק בשעות הערב:
שדות חיטה ירוקים, שדה כרוב, שמורות טבע בנגב הצפוני, פרדס, מטע אבוקדו

כותרת: ירוק

תשובות מרואיינים לשאלות - מה אומר לך הצבע הירוק?
חשוב לשלב חקלאי שמסביר קצ על "חקלאות ירוקה" – חקלאות מושכלת.
(תוך דברי המרואיין האחרון עוברים לצילום רחפן מעל שדה ירוק או שמורה באזור)
צילומי אוויר של יערות ושמורת בנגב המערבי ושל שדות עם גידולים.
ראיון קצר עם נציג קקל שמסביר שהצמחיה יכולה להתחדש, אך הנזק העיקרי מהשריפות הוא לבעלי החיים.
קטע סיום מלווה בקריינות ומוסיקה סוחפת, הקטע יהיה ערוך מצילומים מרהיבים (רחפן בעיקר), של עבודה בשדות, כלניות, שמורות טבע, צעדת הנערים לירושלים, ילדי קיבוץ משחקים בחוץ, ילדים בין הכלניות וצירי ילדים

קריינות:

זהו האזור בו אנו חיים, זוהי האדמה אותה למדנו לעבוד לאורך השנים וממנה ראינו ברכה,
זוהי הגדר שבבנתה כדי להגן עלינו... וזהו הדור החדש שגדל כאן, בין הגדר לכלניות.
לפעמים הלילות שלנו קרים מידי והימים חמים מידי...לפעמים אנחנו מודאגים ולפעמים בחדרים ממוגנים.
אבל אנחנו חיים במקום יפה ופורה, מוקפים בקהילה של אנשים טובים ומאמינים שיבוא היום בו נחיה בשלום מול
גבול פתוח, שרצועת עזה תחזור ותהיה ירוקה ושהצבע האדום ישוב ויהיה מילה נרדפת לכלניות.
בסוף קטע הקריינות עולה שוט של קשת בענן

קטע הסיום רק כותרות על רקע צילומי ילדים בחוץ (בשדה, בין כלניות, בחצר משק)

קיבוץ נחל עוז חגג לא מכבר 65 שנה ...
בשנים האחרונות, נבנו בקיבוץ שכונות חדשות ונקלטו מעל 20 משפחות חדשות עם ילדים...

(נתונים נוספים לבחירת הבמאי)

הסרט מסתיים בתמונת שקיעה עליה יוגלגלו קרדיטים ותודות